

Només contemplem amb els ulls

Josep M. Mestres i Serra

Cap de l'Oficina de Correcció i Assessorament Lingüístics del SEREIEC

A tots nosaltres ens agrada **contemplar** els quadres d'una exposició, un paisatge d'alta muntanya o una posta de sol. I també contemplem amb tendresa les evolucions de la nostra filla petita que s'esforça a posar-se dreta o a bastir un castell amb fitxes de dòmino.

Els ulls són els qui ens permeten d'«esguardar atentament absorbint-nos en la vista de l'objecte». En un altre sentit, també podem «donar a algú tots els gustos, totes les satisfaccions»; per tant, a aquesta filla nostra que ens commou, segurament la contemplarem.

Però en aquest article ens interessa fixar-nos en la primera accepció que hem donat del verb *contemplar*. Si ens atenem a aquesta definició, només els éssers vius poden contemplar, ja que cal tenir una òrgan visual actiu per a poder «esguardar». Doncs bé, quantes vegades no hem llegit –i sentit– expressions com ara *Els tractes amb el futbolista no contemplen aquesta possibilitat, Les normes contemplades a l'article 5, Aquest text no ho contempla?*

Aquestes frases, que ens han pervingut especialment del llenguatge administratiu i periodístic espanyol, a banda del sentit figurat i un pèl ambigu que tenen, comporten un empobriment del llenguatge certament deplorable. Especialment en el cas del llenguatge administratiu i jurídic, que s'ha de caracteritzar per la precisió en l'expressió, el significat divers d'aquest verb fa que sigui incorrecte usar-lo en aquestes frases.

Si el subjecte del verb fa referència a un document jurídic, en comptes de *contemplar*, podem fer servir **determinar, establir, fixar, disposar, definir, regular, establir, assenyalar, delimitar, preveure** (un altre dia parlarem d'aquest verb): *La Llei fixa el termini de pagament; Les normes que estableix l'article 5; L'Estatut d'autonomia delimita les competències exclusives de la Generalitat; Tal com assenyala el Reglament de règim interior, s'ha d'acceptar la candidatura.*

En qualsevol altre cas, podem fer servir, a més dels que acabem d'esmentar, els verbs i les expressions verbals següents: **considerar, fer referència a, prendre en consideració, tenir en compte**, i també **tractar de, recollir**: *Els tractes amb el futbolista no consideren aquesta possibilitat, Aquest text no ho té en compte, El nostre llibre tracta de totes aquelles situacions, La proposta socialista recull les esmenes presentades pels altres partits.*

Pareu compte, doncs, quan us trobeu frases com les primeres, no fos cas que *contempléssiu* excessivament els qui les hagin redactades.

[*Medicampus*, 5 desembre 2000]